

Edebiyat Defteri

Sarhoş Derviş -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
17 Ağustos 2025 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Güz, Heves ve Matem

ruhumun derinliğinde esiyor delilik
üşütüyor yalnızlığımın tenhalığını
güz çöküyor sensiz gecelerime
bir hasret bin hüzün yokluğun
matem boyu bir karanlık içiyorum..

senle başlayan kelimelerim yitik
dilim lâl, yüreğimde acı bir hezeyan
duygularımda titreyen bir bitmişlik
sadece kokunu hapsediyorum sineme
içime burcu burcu seni çekiyorum..

yapraklar döküyor gözyaşını hazana
bulutlar ebruli mavisıyla zemheri
hüzün birikiyor kadehime damla damla
radyoda sakilerin ayyaş ezgileri
içime sana kopan fırtınalar ekiyorum..

yeniliyorum sana karşı, hayata dair
tükeniyor bildiğim tüm ısıklar
tenimde saklanıyor sarılışların
kahkahalarından dökülüyordu oysa acın
kördüm ya gözlerimden nefret ediyorum..

sabaha ve savaşa çok var hâlâ
matım şahın tüm renklerinde
gölgesine sığıyorum cılız bir alev
vazgeçmiyorum senden uyanırken
ama gece hep sana kaybediyorum..

düşüncelerime misafir örümcek ağları
yaşlanıyorum sensizliğin burukluğuyla
ciğerimde acı bir sigara dumanı
kapkara elleriyle yumrukluyor ruhumu
matemli güz hevesinde yüreğim
içime sızmalarınla sarhoş oluyorum..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1642813/guz-heves-ve-matem.html>

Şiir Sensin

aydınlık yorar insanı
kavgası gürültüsü
çalışması, koşması
bir hayat curcunası
yoruldum sevgilim
sen gecem olur musun?

fikirlerim suçlu bende
kelamım firari ezcümle
yazamadığım şiir sensin
roman ütopyasında tutsak
hikayeler acıklı coğrafyamda
sen masalım olur musun?

kuşlar kanadında uçar
kelebekler ayaklanır
hava yalnızlık mavisidir artık
nehirin kıvrımlı göğsünde bir acı
göllerin eteği feryat figan
sen denizim olur musun?

yıldızlar hayattan uzak
dünya bir hapis insana
umut sömürgeci bir tacir
zengin refah kazanında
fakir cehennem telaşında
sen cennetim olur musun?

kör edersin gözlerimi
zihnim kurak bir çöl
duygularım buhar
nefesim yokluk kokar
fakirliğim benden üzülme
sen zenginliğim olur musun?

sevdası yakar insanı
gam yıkar gamzedeyi
hasret üzer sılalarca
gözler yansıtır acıyı
yokluk da var bu bedende
sen varlığım olur musun?

korkuyorum yokluğundan
tenimde buruk bir koku
ferimde yalnız bir buğu
bakma öyle kolay değil yahu
acizim, çekemiyorum tetiği
sen cesaretim olur musun?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1644201/siir-sensin.html>

Düzenbaz Bir Masal

düzenbaz bir masalda uyandım
ne kadar renksizlik varsa gördüm
her külkedisi bir prenses
hükümdar olanlarsa çirkin birer kurbağa
başucumda ihanetin sinsiliği
kendinden nefret etmiş, ürkek kurtlar
bir avcının vurdumduymaz uykusunda..

düzenbaz bir masalda uyandım
kimse kendi gibi değilken
herkesin maskesinde başka bir suret
kahkahalar ışıltılı bir tuzak
gerçekler birbirinden olduğunca uzak
nefretin dili süslü, ihanet dolu sevmeler
bir sarhoşun vurdumduymaz kadehinde..

düzenbaz bir masalda uyandım
anlamsız sözler, tanımsız cümleler
küfürler samimiyetin tesellisi
aptallık kinayesiz, övgüye mazharken
kaybolmuş insanlığın son zerresi
yalandan yalana koşarken
aykırı bir adamın vurdumduymaz felsefesinde..

düzenbaz bir masalda uyandık
kaba bir herif oldum ben tüm kibarlığım
odun bir herif oldun sen tüm nezaketinle
her şey aksiyle yansıdı, zıttıyla yaşadı
temiz bir vicdandı oysa bize gereken
büyük patlama anından günümüze
yoktan gelmişken yokluğa gidecekken
gerçekler yetmez mi bu yalan neden
bir simulasyon bu hayat sahtelik neden
bir vurdumduymaz sanal ortamında?..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645294/duzenbaz-bir-masal.html>

Kahr..

usul usul kasvet çöküyor yine
duygularım gamsız ve de ahlaksız
akşamın demi soframdaki tek meze
kadehim buzlu ve anason kokulu
hasret düşüyor gözlüğümün camına
damla damla birikiyor gözlerimde hüzün
her bakışında yitmiş bir aşkın ızdırabı
her sözümde katran katran zehir..

kaybolsam gitsem geceye
umursamadan karanlığı ve de acıyı
migrene emanet başımın asi duruşu
cendere tenhaliğında bir zirdeliyim
sigaramın dumanı bile hain bana
bana seni hatırlatır kokunu ruhuma
çekip vursam yokluğunu alından
müebbet yerim bir ömür sevdana..

kim yaktı sabahın ışıklarını pencereme
ne çabuk sızdı rüyama yalancı güneş
en son sendin bana fersah fersah uzak
en unutkan baharıma solmuş bir çiçek
tanıyordum oysa bu sensizliği on yedimden
kadehimin dibinde buruk bir gözyaşı
yaşıyordum seni sözsüz sualsiz
niye uyandım ki sensizliğe
kahretsin özledim
geceyle ödedim bu hesabı
kahretsin çok seviyorum
ve ömrümle ödedim bu çileyi
usul usul kasvet çökerken içime
ben yine uykusuz yine bir serseri
kahroluyorum yine
mezar taşına konan gecenin son öpmelerinde..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645953/kahr.html>

Uyan..

Uyan!..
sabahın gölgeleri düşmeden gözlerine
karanlığın matemini sarmadan geceni
sen çok hüznü duruyorsun çok yalnız
kalabalığın başıboş gürültüsünde
sen çok hassas görünüyorsun çok kırılğan
zalimin sözleri kanatmadan yüreğini, uyan..

Uyan!..
bilgisizlik denizinde kaybolmadan
kitaplar tozlu raflarda çürümeden
sen çok okumuş görünüyorsun çok alim
cehalet duvarlarının yükseldiği ülkemde
sen çok gezmiş duruyorsun çok görmüş
'mağaraya kapatmışlar' seni susturmadan, uyan..

Uyan!..
hayat pahalılığında, insan ucuzluğunda
bir kağıt parçasına eş değerkarakterler
sen çok saf görünüyorsun çok insan
kıymet bilmeyenlerin safsatasında
sen çok ebedi duruyorsun çok da ilahi
melek kılıklı şeytanlar sarmadan seni, uyan..

Uyan!..
hainlikler seni bulmadan
dostların seni hançerlemeden
sen çok güvenilir duruyorsun çok merhametli
kendini bilmez koyun sürülerinde
sen çok sadık görünüyorsun çok metanetli
güvenini yitirmeden sonsuza dek, uyan..

Uyan!..
sana morfinle yüklüyorlar çıkarlarını
korkuyla susturuyorlar korktuklarını
aç gözlerini artık, bu karanlık kör
sen çok solgun duruyorsun çoktan ölü
olsun, silkelen sana attıkları topraktan
sen çok az-ınlık görünüyorsun çok kayıp
sen halksın, kendine inan aydınlığından korkma, uyan!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1646318/uyan.html>

Gri-zekalı Şiir

sana dair gri-zekalı renkli bir şiir belleğimde
duygusuz, sarhoş bir derviş bekler tetikte
gidişinden sonra sözler demlenir yüreğimde
yitik cümleler dinlenir uğultusuyla beynimde
cevapsız sorulardan azade "ben" sorgular
insanlar acıdan mı okuduğundan mı bihaber?.

hevesin yekparesinde solmuş iyi niyet
ziyadesiyle hüsrana birikti ziyadesiyle hasret
zamane lokman hekimin bile diploması sahte
izledim, oynanmış eski bir piyes bu, sahnede
sevgiye tamah etmedim inan, seni özlüyorum
sadece soruyorum hani nerde sevinçlerim?..

acıların değdiği her an yanar duygularım
iradesizim belki ondan kanar benliğim
kabuğuna saklanır küfürbaz bir hüznün
sarı, gülümsemelerden kaçan soluk yüzün
sinsi bir düşünce gibi batar mezarının taşları
söyle kime heba ettin sen bu sevdayı, bu yaşamı?

kör bir kuyuya atılmış, unutulmuş yarınlar
nefesim tükenmiş, yüzme bilmez yitirilişler
terk etsem zihnimde gizlenen sefil ölümü
biterdi belki bu hezeyan, bu süresiz zulmü
sen yoktun, sensiz bir ölü gibi yaşadım yıllarca
ah sevgilim ah, ne uğruna öldün sen ne uğruna?..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1646836/gri-zekali-siir.html>